

РЕШЕНИЕ

№ 40813

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **6963** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 208, ал. 2 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес]01, представлявано от управителя С. Б. Х., чрез адв. В. С., срещу Решение № ПИИ-180 от 17.06.2025г. на директора на ТД на НАП-гр. С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба на дружеството, заведена с вх. № 55-22-9298#2/04.06.2025г. срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки, изх. № 55-22-9298#1/23.05.2025г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП, дирекция „Събиране“.

С жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушение на процесуално-правните норми. Твърди се, че продължителното действие на запора върху банковите сметки вече е довело до трайни неблагоприятни последици за финансовото състояние на дружеството, като съществува сериозен риск то да бъде принудено да спре своята дейност. Посочено е, че така наложените предварителни обезпечителни мерки са незаконосъобразни поради изтичане на 4-месеца от налагане на първата предварителна обезпечителна мярка. Жалбоподателят счита, че в този случай съдът не може да удължава срока на предварителните обезпечителни мерки до издаване на ревизионен акт, без посочване на конкретен краен срок, защото това би довело до подмяна на материалния срок по чл. 114 от ДОПК. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът –Директор на Териториална дирекция на НАП–С., чрез процесуалния си

представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът като обсъди събраните доказателства, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, установи от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизията (ЗВР) № Р-22220224003185-020-001/02.07.2024г., връчена на „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД по електронен път на 01.08.2024г., е възложено извършването на ревизия на дружеството. Същата е изменена със заповед за изменение на ЗВР с изх. № Р-22220224003185-020-002/01.11.2024г., връчена на дружеството на 04.11.2024г. Ревизионното производство е спряно със Заповед № Р-22220224003185-023-001/ 16.12.2024г., връчена на задълженото лице на 17.12.2024г., видно от удостоверение за извършвано връчване по електронен път. Основанието за спиране чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК във връзка с постъпило искане от ръководителя на ревизията и образуваното Тълкувателно дело № 2 от 2024г. по описа на ВАС.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № 0240022-023-0003780/27.12.2024г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от Д. Р. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на дружеството-жалбоподател „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД са наложени предварителни обезпечителни мерки - върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити на името на длъжника в „Уникредит Булбанк“ АД и върху 1 бр. ПМС - товарен автомобил, марка REUGEOT, модел Р, рег. [рег.номер на МПС] , със застрахователна оценка 12 900,00 лв. Същото е издадено във връзка с възложената ревизия на „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД и по повод постъпило мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки № Р-22220224003185-039-001/16.12.2024г. от главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител ревизия. ПНПОМ е връчено на ревизираното лице на 19.02.2025г.

Изпратено е запорно съобщение с изх. № С240022-003-0083624/27.12.2024г. до „Уникредит Булбанк“ АД за налагане на запор върху банковите сметки, открити на името на „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД. Получен е отговор на запорно съобщение, от който е видно, че запорът е наложен по сметката на дружеството, няма наложени предходни запори, но има учреден залог по ЗДФО в полза на банката.

Изпратено е и запорно съобщение на основание чл. 201, ал. 3 от ДОПК с изх. № С240022-122-0022945/27.12.2024г. до СДВР за налагане на запор върху описаното в постановлението моторно превозно средство. Видно от получен отговор на запорно съобщение, запорът е наложен на дата 30.12.2024г.

От страна на компетентния публичен изпълнител е отправено искане на основание чл. 121, ал. 4 от ДОПК до АССГ на 16.04.2025г., в рамките на законоустановения 4-месечен срок. По образуваното частно административно дело № 4035/2025г. в закрито заседание на първо отделение, 5-ти състав е постановено Определение № 13595/17.04.2025г., с което искането на публичния изпълнител е уважено и мерките са продължени до издаване на ревизионен акт или прекратяване на ревизионното производство.

Дружеството-жалбоподател е подало до ТД на НАП-С. молба с вх. № 55-22-9298/14.05.2025г. от „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД, с която се иска отмяна на така наложения запор върху банковата сметка на дружеството, с правно основание чл. 208 и следващите от ДОПК. Компетентният публичен изпълнител се е произнесъл по така направеното искане с мотивиран Отказ за отмяна

на наложената обезпечителна мярка с изх. № 55-22-9298#1/23.05.2025г., който е връчен на дружеството на 29.05.2025г. по електронен път.

С обжалваното в настоящото производство Решение № ПИ-180 от 17.06.2025г. на директора на ТД на НАП-гр. С., е оставена без уважение като неоснователна жалбата на дружеството срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки, изх. № 55-22-9298#1/23.05.2025г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП, дирекция „Събиране“.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от оспорването, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 197, ал. 2 във вр. с чл. 208, ал. 2 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

След служебно извършена проверка съдът установи, че оспорваното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган и в кръга на законоустановените му правомощия в ДОПК. Решението е издадено след проведено задължително производство по обжалване на действията на публичния изпълнител, в писмена форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му.

От своя страна и обжалваният отказ за отмяна на обезпечителни мерки е издаден от компетентен орган – главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при Териториална дирекция на НАП С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Не се установят по делото допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя.

От приложените документи с административната преписка, за съда е видно, че на осн. чл. 121, ал. 4 от ДОПК, публичният изпълнител е отправил искане на 16.04.2025г., входирано в АССГ за продължаване срока на наложените с Постановление с изх. № С240022-023-0003780/27.12.2024г., обезпечителни мерки. С Определение № 13595/17.04.2025г. Административен съд София – град е приел, че са налице условията на чл. 121, ал. 4 във връзка с ал. 1 и ал. 3 от ДОПК и е продължил срока на действие на предварителните обезпечителни мерки, наложени с Постановление № С240022-023-0003780/27.12.2024г. до приключване на ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-22220224003185-020-001/02.07.2024г. с издаване на ревизионен акт или акт за прекратяване на производството.

Настоящата съдебна инстанция не приема възражението на жалбоподателя, че така наложените предварителни обезпечителни мерки са незаконосъобразни поради изтичане на 4-месеца от налагане на първата предварителна обезпечителна мярка, както и, че в този спущай съдът не може да удължава срока на предварителните обезпечителни мерки до издаване на ревизионен акт, без посочване на конкретен краен срок, защото това би довело до подмяна на материалния срок по чл. 114 от ДОПК. Съображенията за това са следните:

Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК и постановлението, с което са наложени се обжалва по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 4 от ДОПК, когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице.

Т. искане е направено в срок, като ответникът е спазил изискванията на чл. 121, ал. 4 от ДОПК. С Определение № 13595 от 17.04.2025г. по адм. дело № 20257010704035/2025г. по описа на АССГ, I отделение, 5-ти състав, е продължено действието на наложените с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или прекратяване на производството.

Настоящата съдебна инстанция приема за спазена процедурата, съдът е определил продължаване действието на наложените обезпечителни мерки, определил е срок до приключване на ревизионното производство, което не налага органите по приходите да издават последващ акт въз основа на съдебното определение за продължаване на действието на мерките за срока, който вече е посочен от съда. Правните последици, които законодателят е придал на решаващият акт на съда са задължителни за страните и учрежденията и следва да се спазват без допълнително уведомление от страна на административния орган.

Следва да се посочи още, че нормата на чл. 208, ал. 1 от ДОПК, гласи, че отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане, отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно. За пълнота, съдът ще посочи, че съгласно ал. 3 на същата разпоредба е посочено, че решаващият орган, съответно съдът, отменя обезпечението, когато се установи, че са изпълнени изискванията по ал. 1, изречение първо или че са налице условията по чл. 199, ал. 2 от ДОПК. Длъжникът може да поиска отново отмяна на обезпечението при наличие на нови основания за това.

Следователно, за да бъде отменено наложено обезпечение, следва да бъде изпълнена някоя от следните предпоставки: 1) когато бъде погасено публичното задължение; когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, 2) обезсилен или отменен по установения ред; 3) когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението; 4) предложена е замяна с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. В случая не се твърди и не се доказва наличие на някоя от законоустановените предпоставки за отмяна на наложената с влязло в сила постановление обезпечителна мярка, поради което приходните органи правилно са отхвърлили направеното искане.

Наложените предварителни мерки са законосъобразни и съразмерни. Правилно административният орган е приел, че към момента на постановяване на обжалваното решение не е отпаднала обезпечителната нужда – налице е висящо ревизионно производство. От установеното от фактическа страна правилно е направен изводът, че събирането на задълженията на жалбоподателя ще бъде затруднено или невъзможно.

Правилно органът е посочил на дружеството-жалбоподател, във връзка с твърденията му, че наложените мерки ограничават възможността му за заплащане на текущи ликвидни и изискуеми задължения, което е довело до трайни неблагоприятни последици за финансовото състояние на дружеството, че законодателят е предвидил законова възможност проверяваното дружество да подаде до публичния изпълнител искане за разрешение за неотложни плащания по реда на чл. 229 от ДОПК.

Предвид изложеното, отказът за отмяна на наложени предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение са мотивирани и законосъобразни, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 200 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес]01, представлявано от управителя С. Б. Х., срещу Решение № ПИ-180 от 17.06.2025г. на директора на ТД на НАП- [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки, изх. № 55-22-9298#1/23.05.2025г., издаден от главен публичен изпълнител при ТД на НАП, дирекция „Събиране“.

ОСЪЖДА „БИ ЕНД БИ АГРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес]01, представлявано от управителя С. Б. Х., да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 200 /двеста/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: